

Wijziging en aanvulling van het tarief van invoerrechten
in verband met de oprichting van de Europese
Gemeenschap voor Kolen en Staal

MEMORIE VAN TOELICHTING

No. 3

De instelling van de gemeenschappelijke markt voor staal op 1 Mei 1953 in het kader van het bij de wet van 21 Februari 1952, *Stb.* 83, goedgekeurde Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, waarvan de Franse tekst en de Nederlandse vertaling in *Trbl.* 1951, no. 82, en nadere gegevens in *Trbl.* 1953, no. 50, zijn geplaatst, bracht de noodzakelijkheid mede, het tarief van invoerrechten, hetwelk deel uitmaakt van de Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Douane-overeenkomst, zoals deze is goedgekeurd bij de wet van 1 Augustus 1947, *Stb.* H 282, gedeeltelijk te wijzigen en aan te vullen.

Uit artikel 4, letter *a*, van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vloeit voort, dat de in- of uitvoerrechten en heffingen met daaraan gelijke werking moeten worden afgeschaft, voor zover zij geheven worden ter zake van het internationale verkeer van de door het Verdrag bedoelde goederen binnen de Gemeenschap, welke bepaling herhaald is in paragraaf 9 van de Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen, welke bij het evengenoemde Verdrag behoort.

Voorts is bij paragraaf 15, leden 2 en 3, van de hiervóór bedoelde Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen bepaald, dat in het kader van op de behoeften van de Benelux-markt afgestemde tariefcontingenten de Benelux-landen voor invoeren, welke afkomstig zijn uit niet bij de Gemeenschap aangesloten landen en welke bestemd zijn voor de Benelux-markt, het voordeel behouden van de invoerrechten, welke toegepast werden op het ogenblik, dat het Verdrag van kracht werd.

Daarentegen moeten de invoeren, welke boven evenbedoeld contingent uitgaan en welke geacht moeten worden bestemd te zijn voor de andere landen van de Gemeenschap, worden onderworpen aan invoerrechten, welke gelijk zijn aan het minst hoge recht, dat ten tijde van het in werking treden van het Verdrag in de andere deelnemende Staten werd toegepast.

In de andere landen van de Gemeenschap zijn de invoerrechtenpercentages in het algemeen hoger dan de invoerrechtenpercentages van het Benelux-tarief van invoerrechten. Bij het ontbreken van de hogerbedoelde bepalingen zouden de uit derde landen herkomstige onder het Verdrag vallende goederen via de Benelux-landen in het Schuman-gebied worden ingevoerd, ten gevolge waarvan de andere tot de Gemeenschap behorende Staten invoerrechten zouden derven en de aldaar gevestigde industrieën, welke onder het Verdrag vallende goederen vervaardigen, een gedeelte van haar tarifaire bescherming zouden missen. Dit was uiteraard onaanvaardbaar voor de andere Schuman-landen.

In verband met het bovenstaande is in de eerste plaats wijziging gebracht in de nomenclatuur van het tarief van invoerrechten, hetwelk deel uitmaakt van de bij de wet van 1 Augustus 1947, *Stb.* H 282, goedgekeurde Nederlands-Belgisch-Luxemburgse Douane-overeenkomst, voor zover het betreft de gedeelten van het tarief, waaronder de onder het bij de wet van 21 Februari 1952, *Stb.* 83, goedgekeurde Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vallende goederen moeten worden ingedeeld. Bij deze nomenclatuurwijziging wordt de huidige redactie van de evenbedoelde

gedeelten van het tarief van invoerrechten, dat gebaseerd is op de herziene tariefnomenclatuur van de Volkenbond (1937), omgezet op de overeenkomstige gedeelten van het ontwerp voor een Europese tariefnomenclatuur (de zogenaamde Nomenclatuur Brussel 1950), bedoeld in het op 15 December 1950 te Brussel ondertekende Verdrag in zake de nomenclatuur voor de indeling van goederen in de douanetarieven (*Trbl.* 1951, no. 122).

Deze laatste tariefnomenclatuur is in het jaar 1950 opgesteld door de Studiegroep voor de Europese Douane Unie en zal, naar verwacht wordt, binnen enkele jaren de basis vormen van de tarieven van invoerrechten van de aan de Gemeenschap voor Kolen en Staal deelnemende Staten.

In de tweede plaats is een regeling getroffen voor de vrijstelling van invoerrecht voor de onder het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vallende goederen in het onderlinge goederenverkeer tussen de tot de Gemeenschap behorende gebieden.

Tenslotte zijn regelen vastgesteld ten aanzien van de invoer van onder het Verdrag vallende goederen in de Benelux-landen, welke herkomstig zijn uit niet bij de Gemeenschap voor Kolen en Staal aangesloten gebieden, waarbij onderscheid moest worden gemaakt tussen enerzijds de goederen, welke bestemd zijn voor gebruik of verbruik in de Benelux-landen, en anderzijds de goederen, welke, hoewel zij uit niet tot de Gemeenschap voor Kolen en Staal behorende gebieden in de Benelux-landen worden ingevoerd, geacht worden bestemd te zijn voor herexport naar de andere tot de Gemeenschap voor Kolen en Staal behorende gebieden.

Met betrekking tot de hogerbedoelde vrijstellingen in het goederenverkeer tussen de tot de Gemeenschap voor Kolen en Staal behorende Staten onderling moge nog worden medegedeeld, dat de Verdragsluitende Partijen van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel op 8 November 1952 te Genève hebben besloten aan de zes landen van de evenbedoelde Gemeenschap voor zover nodig ontheffing te verlenen van de in paragraaf 1 van artikel I van de Algemene Overeenkomst inzake Tarieven en Handel (*Trbl.* 1951, no. 53) vervatte regeling nopens de handelspolitieke meestbegunstiging. Voorts is door de evenbedoelde Verdragsluitende Partijen op die datum besloten aan de Regeringen van Nederland, België en Luxemburg in verband met de oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal toe te staan, bepaalde in het kader van de evenbedoelde Overeenkomst geconsolideerde invoerrechtenpercentages te verhogen tot een niveau als nodig is voor de nakoming van de uit paragraaf 15 van de Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen voor Nederland, België en Luxemburg voortvloeiende verplichtingen.

Ter zake van een en ander, met name omtrent de uitvoering van de leden 2 en 3 van paragraaf 15 van de hogerbedoelde Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen, is overleg gepleegd met vertegenwoordigers van de Regeringen van België, Luxemburg, Frankrijk, de Bondsrepubliek Duitsland en Italië, terwijl tevens omtrent de draagwijdte van de Bijlage I van het vaker bedoelde Verdrag inlichtingen zijn ingewonnen bij de bij het Verdrag ingestelde Hoge Autoriteit.

De veranderingen in de nomenclatuur hebben uiteraard mede het onderwerp van bespreking gevormd in de Administratieve Raad voor de Douaneregelingen, welke bedoeld is in artikel 3 van de hiervoren genoemde Douane-overeenkomst. De Raad heeft bij de Regeringen van Nederland, België en Luxemburg een voorstel ingediend tot wijziging en aanvulling van het tarief van invoerrechten.

Dit voorstel heeft geleid tot het achtste Protocol bij bedoelde Overeenkomst, dat op 29 April 1953 te 's-Gravenhage is ondertekend, in welk Protocol de wijzigingen en aanvullingen van het tarief van invoerrechten werden vastgelegd. Van vaker bedoeld Protocol zijn de Nederlandse en de Franse tekst geplaatst in *Trbl.* 1953, no. 41.

Artikel 1 van het onderhavige ontwerp van wet strekt tot goedkeuring van het Protocol.

In verband met het bovenstaande moesten door Nederland, België en Luxemburg voorzieningen worden getroffen, ten einde de wijzigingen en aanvullingen van het tarief van invoerrechten ten uitvoer te leggen en met ingang van 1 Mei 1953 in werking te doen treden.

Wat Nederland betreft, zijn de wijzigingen en aanvullingen, met toepassing van artikel 2, eerste lid, van de wet van 1 Augustus 1947, *Stb.* H 282, voorlopig in werking gesteld bij het Koninklijk besluit van 24 April 1953, *Stb.* 176. Artikel 2 van het onderhavige ontwerp van wet strekt tot goedkeuring van dit Koninklijk besluit.

Artikel 1 van het Koninklijk besluit van 24 April 1953, *Stb.* 176, omvat de voorlopige inwerkingstelling van de hiervoren bedoelde wijziging in de nomenclatuur van het tarief van invoerrechten.

Deze wijziging biedt het voordeel, dat de definities voor de verschillende groepen van goederen, welke onder een bepaalde tariefpost moeten worden ingedeeld, van de aanvang af nageoeg geheel en binnen afzienbare tijd volledig dezelfde zullen zijn in de tarieven van invoerrechten van de aan de Gemeenschap deelnemende Staten. Hierbij is van belang, dat de Bondsrepubliek Duitsland en Italië reeds een tarief van invoerrechten hebben, waarvan de definities en tariefposten ongeveer gelijk zijn aan die van de Nomenclatuur Brussel 1950, terwijl ook de op dit punt van belang zijnde definities van het Franse tarief van invoerrechten in zekere mate overeenstemmen met de definities van vaker bedoelde nomenclatuur.

Het Benelux-tarief van invoerrechten vertoont in dit verband op bepaalde punten belangrijke afwijkingen van de Nomenclatuur Brussel 1950. De voorlopig in werking gestelde redactiewijziging zal nu voor de onder het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal vallende goederen een nauwere aansluiting geven van het Benelux-tarief aan dat van Frankrijk, van Italië en van de Bondsrepubliek Duitsland.

In de nieuwe redactie zijn de onderverdelingen op de verschillende tariefposten zodanig opgesteld, dat de *niet* onder het Verdrag vallende goederen, en *wel* onder het Verdrag vallende goederen afzonderlijk zijn opgenomen. De redactie van de koppen sluit aan bij de Nomenclatuur Brussel 1950, terwijl de verschillende onderverdelingen rekening houden met de hiervoor uiteengezette verplichtingen, welke uit het meergenoemde Verdrag voortvloeien.

Opgemerkt zij nog, dat volgens Bijlage III van het Verdrag verscheidene onder post 710 in te delen goederen met ingang van 1 Mei 1954 onder het Verdrag zullen vallen, terwijl ten aanzien van andere onder deze post in te delen goederen uiterlijk binnen een termijn van drie jaren zal worden beslist of zij al dan niet onder het Verdrag zullen vallen. In verband met de omstandigheid, dat de Hoge Autoriteit van de aanvang af de beschikking zal moeten kunnen krijgen over het nodige statistische cijfermateriaal, is bij deze tariefpost een aantal onderverdelingen vastgesteld, welke hiermede rekening houden.

Bij artikel 2 van genoemd Koninklijk besluit is bepaald, dat de in de bij artikel 1 van het besluit behorende lijst voorkomende posten 703 en 705 met ingang van 1 Juli 1953 opnieuw zullen worden gewijzigd. Dit is noodzakelijk, omdat de vóór 1 Mei 1953 bestaande post 702 van het tarief van invoer-

rechten, in verband met de gedeeltelijke omzetting van het tarief, thans is getransponeerd op de nieuwe posten 703 en 705, terwijl ingevolge het Koninklijk besluit van 9 Maart 1953, *Stb.* 103, post 702, voornoemd, met ingang van 1 Juli 1953 is gewijzigd. Deze wijziging wordt dan met ingang van laatstgenoemde datum in de nieuwe posten 703 en 705 overgenomen.

De in het Verdrag neergelegde verplichtingen ten aanzien van de vrijstelling in het onderlinge verkeer tussen de tot de Gemeenschap voor Kolen en Staal behorende gebieden en ten aanzien van de extra-heffing van invoerrechten bij invoer boven de vastgestelde tariefcontingenten (artikel 4 van het Verdrag en paragraaf 15 van de Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen) maken het wenselijk nadrukkelijk vast te leggen, welke goederen tot de zogenaamde „Schuman-goederen” behoren. Hiertoe is in artikel 3 van het besluit verwezen naar een in artikel 4 van het besluit opgenomen lijst, waarin deze goederen zijn opgenomen met de omschrijving van de posten van het tarief van invoerrechten, zoals deze op grond van artikel 1 van het besluit met ingang van 1 Mei 1953 zijn komen te luiden.

Artikel 4, lid (1), van het Koninklijk besluit van 24 April 1953, *Stb.* 176, regelt de vrijstelling voor de onder het Verdrag vallende goederen in het onderlinge verkeer tussen de tot de Gemeenschap behorende gebieden en vormt derhalve de uitvoering van artikel 4, letter *a*, van het Verdrag. Als bewijsmiddel, aan de hand waarvan zal moeten worden aangetoond, dat de evenbedoelde goederen herkomstig zijn uit de tot de Gemeenschap behorende gebieden, is, in overleg met de hogerbedoelde vertegenwoordigers van de Regeringen van België, Luxemburg, Frankrijk, de Bondsrepubliek Duitsland en Italië, een „Certificaat van Vrij Verkeer” (*Stb.* 29 April 1953, no. 82) ontworpen. In de zes deelnemende landen zijn op dit punt gelijke instructies gegeven.

In dit verband moge nog worden opgemerkt, dat, aangezien er tussen Nederland, België en Luxemburg op grond van de tussen deze landen gesloten Douane-overeenkomst reeds een vrijstelling van invoerrechten en een daarmee verband houdende uitvoeringsregeling bestaat voor het onderlinge verkeer van *alle* goederen tussen deze landen, het hogerbedoelde Certificaat van Vrij Verkeer, voor zover de Benelux-landen betreft, slechts nodig zal zijn in het verkeer tussen de Benelux-landen enerzijds en de overige tot de Gemeenschap voor Kolen en Staal behorende landen anderzijds, terwijl in het goederenverkeer tussen de Benelux-landen onderling de reeds op dit punt bestaande regelingen gehandhaafd blijven. Dit is vastgelegd in het tweede lid van artikel 4 van het Koninklijk besluit.

Bij de leden (3) en (4) van artikel 4 is, in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van paragraaf 15 van de bij het Verdrag behorende Overeenkomst met betrekking tot de Overgangsbepalingen, bepaald, in welk geval de thans in het tarief van invoerrechten voorkomende heffingspercentages moeten worden geheven en in welk geval de heffingspercentages moeten worden geheven, welke gelijk zijn aan het minst hoge invoerrecht, dat ten tijde van het in werking treden van het Verdrag in Frankrijk, in Italië of in de Bondsrepubliek Duitsland werd toegepast. Laatstbedoelde heffingspercentages (eventueel de aanduiding „vrij”) zijn in de bij het onderhavige artikel bedoelde lijst I in de kolom met de aanduiding „Bijzonder tarief” opgenomen. De instantie, welke in het kader van de reglementering van het internationale goederenverkeer belast is met het verlenen van invoervergunningen, is belast met het afgeven van verklaringen, waaruit blijkt, dat de desbetreffende goederen worden ingevoerd in het kader van een tariefcontingent en dat zij bestemd zijn voor gebruik of verbruik in de Benelux-landen.

Indien een zodanige verklaring bij de invoer van goederen kan worden overgelegd, worden ten aanzien van die goederen de desbetreffende bij het (normale) tarief van invoerrechten vastgestelde heffingspercentages of vrijstellingen toegepast; in het onderhavige geval de in de kolom „Bijzonder tarief” van de bij het onderhavige artikel behorende lijst I voorkomende heffingspercentages of vrijstellingen.

Met betrekking tot de goederen, waarbij in de hogerbedoelde lijst I de aanduiding „vrij” is opgenomen, wordt opgemerkt, dat opname daarvan in die lijst nodig is, omdat bij uitvoer van onder het Verdrag vallende goederen uit de Benelux-landen naar een der andere tot de Gemeenschap behorende gebieden het hiervoor bedoelde Certificaat van Vrij Verkeer die goederen zal moeten vergezellen. Dit Certificaat is namelijk ook vereist voor goederen, welke, hoewel zij volgens de tarieven van invoerrechten van de aan de Gemeenschap deelnemende Staten niet aan *invoerrecht* onderworpen zijn, wel belast kunnen zijn met de andere in artikel 4, letter *a*, van het Verdrag bedoelde heffingen. Bij invoer in een deelnemend land, dat de laatstbedoelde heffingen kent, zal overlegging worden gevraagd van het vaker bedoelde Certificaat van Vrij Verkeer.

In lid (5) van het onderhavige artikel 4 is bepaald, dat de maatregelen, welke verband houden met het beheer van de tariefcontingenten, zullen worden getroffen in overleg met de Minister van Economische Zaken.

Lid (6) van het onderhavige artikel 4 omvat een met ingang van 1 Juli 1953 ingaande wijziging van de meerbedoelde lijst I. Deze wijziging sluit aan bij de bij artikel 2 van het Koninklijk besluit omschreven met ingang van die datum in werking tredende nadere wijziging van de nieuwe posten 703 en 705 van het tarief van invoerrechten.

Artikel 5 van het Koninklijk besluit van 24 April 1953, *Stb.* 176, bepaalt wat voor de toepassing van het eerste lid van artikel 4 moet worden verstaan onder „herkomstig uit het vrije verkeer”. De in artikel 5 opgenomen definitie is opgesteld in overleg met de hogerbedoelde vertegenwoordigers van de Regeringen van België, Luxemburg, Frankrijk, de Bondsrepubliek Duitsland en Italië. Het kwam gewenst voor deze definitie op

te nemen in het onderhavige besluit, omdat zij bepalend is voor het al dan niet verlenen van vrijstelling van invoerrecht in het onderlinge goederenverkeer tussen de aan het Verdrag deelnemende Staten.

Artikel 6 van het Koninklijk besluit van 24 April 1953, *Stb.* 176, lid (2), vermeldt de datum van inwerkingtreding van het onderhavige besluit, welke samenvalt met de datum van opstelling van de gemeenschappelijke markt voor staal, vermeld in de beschikking van 6 Maart 1953, vastgesteld door de Bijzondere Raad van Ministers, bedoeld bij artikel 7 van het Verdrag. De gemeenschappelijke markt voor kolen, ijzererts en schroot was reeds met ingang van 10 Februari 1953 ingesteld, doch deze laatste instelling bracht voor Nederland niet de noodzakelijkheid mede om op het gebied van invoerrechten bijzondere maatregelen te treffen, omdat kolen, ijzererts en schroot in de Benelux-landen vrij van invoerrecht zijn.

De Staatssecretaris van Financiën,

VAN DEN BERGE.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.

De Minister zonder Portefeuille,

J. LUNS.

De Minister van Economische Zaken,

J. ZIJLSTRA.